

ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
ในภาคเหนือ
(ข้อมูลชุดผู้เรียนระดับอุดมศึกษา)

ดร.ปรีชา โนแก้ว
อาจารย์ประนุท สุขศรี

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
มกราคม 2548

Abstract

The research on the teaching and learning of Foreign Languages (Learner Component) in 17 provinces in the Northern region of Thailand was conducted to ascertain the general situation of foreign language teaching and learning in the region. The data for the study were obtained from questionnaire responses of 277 foreign language learners studying at the tertiary level during the academic year of 2004.

It was found that the majority of the respondents showed a positive attitude towards foreign language education and recognized the significance of foreign language education for improvement of class performance, preparation for further education, and future employment. Although the findings indicated that the respondents were successful in their classroom performance, it was shown that they were inadequately prepared for language use in real situations, whether in daily transactions, future academic endeavors, or future careers. The skills that respondents needed to improve the most were speaking and listening.

It is therefore concluded that the aim of foreign language education for most foreign language learners is mainly for examination purposes. Moreover, they are inspired by instrumental motivation not integrative motivation. It is recommended that further studies regarding learners' classroom activities and behaviors be conducted in order to help them achieve not only effective cognitive competence but also capable performance in a foreign language.

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หนึ่งในนโยบายสำคัญระดับ “วาระแห่งชาติ” ของรัฐบาลโดยมี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ก็คือการปฏิรูปการศึกษา ทั้งนี้ให้ดำเนินไปตามเจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 ว่าด้วยมาตรา 22 สำหรับแนวทางการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ในแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 – 2559) จึงให้มีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ได้แก่ การปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เลือกเรียนในสิ่งที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัด สามารถแสวงหาความรู้ และฝึกการปฏิบัติในสภาพที่เป็นจริง รู้จักคิด วิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยตนเอง มีการใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย ได้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษาของรัฐบาล ทันท่วงทีต่อกระแสความต้องการของสังคม และก้าวหน้าไปพร้อมกับการพัฒนาการของวิทยาการที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา ทั้งนี้เพื่อให้คนไทยมีความสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยศึกษาเกี่ยวกับภาษาที่สองในหลายทศวรรษที่ผ่านมา เน้นเรื่องหลักสูตร ทฤษฎีการเรียนการสอน และเทคนิคการสอนเป็นส่วนใหญ่ จนกระทั่งไม่นานมานี้ได้มีการเบนความสนใจมายังผู้เรียน โดยเน้น “ความสำคัญ” ของผู้เรียน ซึ่งแท้จริงแล้วผู้เรียนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุดในการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จ เพราะไม่ว่าหลักสูตรจะถูกสร้างขึ้นมาอย่างดีเพียงใด เทคนิคการสอนจะก้าวหน้าเพียงไหน ถ้าผู้เรียนไม่ต้องการหรือไม่พร้อมที่จะเรียน การเรียนการสอนก็คงไม่ประสบความสำเร็จได้ Charles C. Fries (1960) นักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกันได้กล่าวไว้ว่า Language cannot be taught. It must be learned.

มีปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในวงการศึกษาไทยหลายอย่าง ที่ก่อให้เกิดการคำนึงถึงบทบาทของผู้เรียนต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง ปรากฏการณ์แรกก็คือ การหลั่งไหลเข้าเรียนกวดวิชาของเยาวชนไทยตามสถานที่กวดวิชาที่เปิดสอนกันอยู่มาตามทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด จนถือเป็นธุรกิจพันล้านได้ ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับเด็กและคนหนุ่มสาวเหล่านี้ว่า ทำไมพวกเขาจึงมีความสนใจจนขวนขวาย กระดือรื้อร้น ขอมสละเวลาเสียเงินมากมายที่จะไปนั่งเรียนกวดวิชา เหตุผลที่พอจะเป็นไปได้มีหลากหลาย เช่น ต้องการเรียนซ่อมเสริมการเรียนที่โรงเรียน ต้องการเรียนเพื่อเตรียมตัวสอบโดยเฉพาะ ต้องการศึกษาเพิ่มพูนความรู้อย่างจริงจัง ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หรือแม้กระทั่งเกิดความกดดันจากเพื่อน

ปรากฏการณ์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ในช่วงเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา เด็กหนุ่มเด็กสาวส่วนใหญ่จะสนใจหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ เพราะนอกจากจะเป็นวิชาบังคับที่จะต้องทำข้อสอบแล้ว ก็ยังเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ หรือการท่องเที่ยว ซึ่งล้วนแล้วแต่ต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ดีในระดับหนึ่ง

แต่ในระยะเวลาเพียง 2-3 ปี ที่ผ่านมามีเยาวชนรุ่นใหม่ได้ให้ความสนใจและนิยมเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาจีน และญี่ปุ่น ทำให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ต้องเพิ่มศักยภาพในการเปิดหลักสูตรสอนภาษาเหล่านี้ให้พอเพียงกับความต้องการของผู้เรียน กระแสความนิยมดังกล่าวนี้วันจะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ทำให้เกิดคำถามขึ้นมากมายเช่นกันว่า เด็กไทยนิยมเรียนภาษาจีนหรือภาษาญี่ปุ่นเพื่ออะไร เพื่อความเพลิดเพลินในการดูหนังฟังเพลง เพื่อการท่องเที่ยว เพื่อการสมัครงาน หรือเพื่อเหตุผลอื่น

การที่ผู้เรียนเหล่านี้สนใจที่จะเรียนกวดวิชาภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมจากหลักสูตรของโรงเรียน หรือการที่พวกเขาจะเบนความสนใจไปเริ่มเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นโดยเหตุผลใดก็ตาม เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนเหล่านี้ มีความต้องการและความสนใจที่จะเรียน ตลอดจนมีความคาดหวังที่จะได้รับประโยชน์จากการเรียนดังกล่าว ทั้งสำหรับชีวิตในปัจจุบัน และสำหรับหน้าที่การงานในอนาคตด้วย อาจจะสรุปได้ว่า เด็กหนุ่มสาวเหล่านี้มองเห็นความจำเป็นในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย และสังคมโลก จึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะทุ่มเท แรงกาย แรงใจ และแรงทรัพย์เพื่อความสำเร็จของพวกเขา

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของผู้เรียนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย 17 จังหวัด

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตัวผู้เรียนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย
3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาวิจัยวิธีการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย

4. ทบทวนวรรณกรรม : งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการโดยกรมวิชาการได้ติดตามผล และดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตลอดมา ผลการศึกษาพบว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่เดิมก่อนปีพุทธศักราช 2546 ซึ่งใช้มานานกว่า 10 ปี มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศพบว่า ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีหลากหลายในยุคสารสนเทศ (กรมวิชาการ 2544) จากผลการศึกษาของกรมวิชาการสอดคล้องกับผลการอภิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกมล สูดประเสริฐ และสุนทร สุนนท์ชัย (2540) สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ทำให้เป็นปัญหาต่อเนื่องและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเช่นกัน สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์เพราะครูผู้สอนขาดความชำนาญ และเทคนิคในการสอนภาษาอังกฤษ และการเรียนการสอนยังเน้นความจำเป็น และคำนึงถึงความถูกต้องมากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาระดับประถมศึกษา (กรมวิชาการ, 2546) สามารถสรุปได้ว่าครูยังไม่เข้าใจในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และวิธีการจัดทำแบบบูรณาการตลอดจนยังไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน กล่าวคือ ครูยังขาดการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เป็นธรรมชาติ และขาดวิธีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าในการแสดงความคิดเห็น รวมทั้งยังขาดกิจกรรมและเทคนิคที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฟัง พูด อ่าน และเขียนที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง การสอนจึงเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะการสอนที่

เน้นไวยากรณ์ ทำให้มาตรฐานที่ค้ำึงถึงยังเป็นเพียงมาตรฐานด้านเนื้อหาสาระ ขาดด้านฝึกปฏิบัติ ผู้เรียนไม่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตจริงได้ (กมล สดประเสริฐ และสุนทร สุนนัษย์, 2540) นอกจากนี้ ผู้เรียนไม่มีความรู้สึกผ่อนคลายและไม่มีความเป็นกันเองในการเรียน เนื่องจากบรรยากาศในห้องเรียนดูเคร่งเครียดและไม่สนุกสนานในการเรียนรู้ รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนยังไม่ตรงกับการฝึกใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน (สมปอง หลอมประโคน, 2544) รวมถึงครูผู้สอนไม่มีความรู้ในการจัดทำเครื่องมือวัด และประเมินผลที่เป็นมาตรฐานและตรงกับการวัดตามแนวทางใหม่ กล่าวคือ ครูยังแยกการประเมินผลออกจากการเรียนการสอน โดยยังมุ่งเน้นรายงานเป็นระดับคะแนนมากกว่าจะรายงานว่า ผู้เรียนทำอะไรได้บ้าง การประเมินผลยังขาดการให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะขาดกิจกรรมสร้างสรรค์องค์ความรู้ที่มีความหมายสำหรับผู้เรียนเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (กรมวิชาการ, 2546)

นอกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อย่างถาวรยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุงดังกล่าวข้างต้น ผู้เรียนยังขาดทักษะพื้นฐานในการคิด (กรมวิชาการ 2544) กล่าวคือ ผู้เรียนยังไม่มีทักษะการคิดอย่างเป็นระบบในการจัดการและประยุกต์ความรู้มาใช้สื่อสารและแก้ไขปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของโครงการศึกษาสภาพและปัญหาของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของรัตนา ฉายะเจริญ (2544) ที่รายงานว่า สมรรถนะของนักเรียนมัธยมศึกษาด้านการคิดวิเคราะห์ยังไม่อยู่ในขั้นที่น่าพอใจคือ ผู้เรียนยังคิดไม่เป็น ไม่รู้จักการคิดวิเคราะห์ มีพฤติกรรมการใช้ความจำมากกว่าการคิดในการเรียนรู้และแก้ไขปัญหา ทั้งนี้ การดำเนินการวิจัยดังกล่าวได้จัดทำขึ้นขณะที่โรงเรียนต่าง ๆ ยังมีการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ใช้มานานกว่า 10 ปี ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างพื้นฐานในการคิดอย่างเต็มที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงเป็นกฎหมายทางการศึกษาฉบับแรกของไทยที่ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาโดยเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้ผู้เรียนรักการอ่านเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง โดยจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ และจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติที่ค้ำึงถึงสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา ตัดสินใจ มีความคิดริเริ่มโดยผู้เรียนสามารถจำแนกประเภทข้อมูลเปรียบเทียบและมีความคิดรวบยอด (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2545)

อนึ่งได้มีการวิจัยค้นพบและยอมรับอย่างกว้างขวางว่าผลสัมฤทธิ์หรือความล้มเหลวของการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งองค์ประกอบภายในและองค์ประกอบภายนอก (internal and external factors) ของผู้เรียนด้วย ปัจจัยภายในของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีการศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวาง ได้แก่ อายุ แรงจูงใจ แบบแผนการเรียน ความวิตกกังวลและอิทธิพลของภาษาแม่ (Brown, 1980; Krashen et al., 1982; Gass & Madden, 1985; Ellis, 1994) การศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจของผู้เรียนภาษาต่างประเทศกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เริ่มขึ้นโดยนักวิจัยกลุ่มแรกคือ Gardner & Lambert (1972) ที่ใช้เวลามากกว่า 12 ปี ศึกษาผู้เรียนภาษาที่สองในประเทศแคนาดา สหรัฐอเมริกา และฟิลิปปินส์ เพื่อพยายามศึกษาว่าทัศนคติ และแรงจูงใจมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอย่างไร ผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แรงจูงใจมาจากทัศนคติหลายประการ โดยบัญญัติค่านิยมอธิบายแรงจูงใจหลักสองประเภทคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Instrumental motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่จะเรียนภาษาเพื่อประโยชน์ในด้านการเรียน การท่องเที่ยว หรือการประกอบอาชีพ และแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Integrative motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่จะเรียนภาษาเพื่อความลึกซึ้งของการใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ ตามแบบฉบับในสังคมวัฒนธรรมการดำเนินชีวิต ของเจ้าของภาษาเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะนำมาสู่ความรู้ความเข้าใจในตัวผู้เรียน อันจะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยประสบผลสัมฤทธิ์ยิ่ง ๆ ขึ้น ต่อไป

5. ระเบียบวิธีวิจัย

รายงานการวิจัยฉบับนี้เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเชิงสถิติ ซึ่งเป็นการสำรวจสภาพการเรียนการสอนทั่วไป โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือ ซึ่งผลของการวิจัยจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการวิจัยเชิงคุณภาพต่อไป ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล และเนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นตัวแทนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือ 17 จังหวัด มีทั้งหมด 277 คน จึงเป็นข้อมูลในแนวกว้างมากกว่าแนวลึก อย่างไรก็ตามแบบสอบถามได้ถูกออกแบบให้สามารถวัดทัศนคติ และพฤติกรรมในการเรียนภาษาต่างประเทศได้

งานวิจัยนี้ต้องการศึกษาว่าปัจจัยใดมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับอุดมศึกษา โดยกำหนดสมมติฐานในการวิจัยว่าภูมิหลัง (เพศ ฐานะ ภูมิถิ่นฐาน วิธีการสอบเข้ามหาวิทยาลัย) แรงจูงใจ ทักษะ และพฤติกรรมการของผู้เรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือไม่ และปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลซึ่งกันและกันหรือไม่

5.1 การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 2 ระยะคือ

5.1.1 โครงการนำร่อง

การเก็บข้อมูลในโครงการนำร่องได้มีขึ้นเพื่อทดสอบความง่าย ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม และความคล่องตัวในการกำหนดจุดเก็บข้อมูล หาและใช้เครือข่ายเก็บข้อมูล โดยทำการเก็บข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 60 คน ใช้เครือข่ายจาก 8 สถาบัน จำนวน 8 คน ผลปรากฏว่าระบบการใช้เครือข่ายในการเก็บข้อมูล โดยการฝึกอบรมวิธีการเก็บมอบหมายจุดเก็บข้อมูล และกำหนดระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ได้ผลเป็นอย่างดี สิ่งที่ต้องแก้ไขคือ ภาษาที่ใช้ในคำถามบางคำถามกำกวม และลำดับของคำถามบางข้อไม่เรียงตามลำดับก่อนหลัง ทำให้ผู้ตอบสับสน และใช้เวลานานในการคิด หรือต้องกลับมาแก้คำตอบใหม่

5.1.2 โครงการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลจริงทำโดยเครือข่ายเดิมที่ได้ทดลองไปแล้วและใช้แบบสอบถามชุดเดิมที่ได้ปรับปรุงภาษาและลำดับข้อ จุดเก็บข้อมูลคือสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือรวม 8 สถาบันด้วยกัน (โปรดดูรายละเอียดในข้อ 6)

5.2 เครื่องมือในการวิจัย

5.2.1 แบบสอบถาม

เนื่องจากการวิจัยเกี่ยวกับสภาพทั่วไปในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ยังมีได้วิเคราะห์หลักในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ คณะผู้วิจัยจึงใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย เพื่อสอบถามข้อมูลดังกล่าวจากผู้เรียนเพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตาม แบบสอบถามที่ใช้ได้รับการออกแบบให้สามารถสอบถามข้อมูลที่ต้องการได้ครบทุกปัจจัยที่ต้องการถาม เพื่อตอบคำถามของสมมุติฐาน ปัจจัยที่ต้องการตรวจสอบได้แก่ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภูมิหลังของผู้เรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมายและการเรียนภาษาเป้าหมาย ซึ่งจะสะท้อนทัศนคติ และความเชื่อมั่นในตนเอง กิจกรรมเสริมหลักสูตรและพฤติกรรมในการเรียนจะสะท้อนการมีส่วนร่วม และจุดมุ่งหมายในการเรียน การใช้ภาษาเป้าหมายในอนาคต จะสะท้อนจุดมุ่งหมายในการเรียนเช่นเดียวกัน

แบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ตอน ตามปัจจัยที่ต้องการการตรวจสอบคือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมายและการเรียนภาษาเป้าหมาย
- ตอนที่ 3 กิจกรรมเสริมการเรียนภาษาเป้าหมาย
- ตอนที่ 4 พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมาย
- ตอนที่ 5 การใช้ภาษาเป้าหมายในอนาคต

(โปรดดูแบบสอบถามในภาคผนวก)

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินงานเป็น 2 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนที่ 1 คือ ขั้นตอนที่ 1 เป็นการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น โดยนับจากแบบสอบถาม เป็นข้อมูลดิบที่แสดงสภาพทั่วไปของการเรียนภาษาต่างประเทศ

หลังจากผู้วิจัย นำปัจจัยแต่ละข้อที่อยู่ในแบบสอบถามแต่ละตอนมาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละข้อกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม และหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละข้อแล้ว จึงนำเสนอเป็น 2 ตอน คือ ข้อมูลแสดงสภาพทั่วไปกับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ทั้งสองขั้นตอนใช้โปรแกรม spss และในตอนที่ 2 หาค่าความแตกต่างโดย T-test และค่าความสัมพันธ์โดย Spearman's Rho

6. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา

หลักเกณฑ์การกระจายแบบสอบถาม แจกแบบสอบถามให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศภาษาละ 10 คน สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นจุดเก็บข้อมูล ได้แก่

- 1) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 2) มหาวิทยาลัยพายัพ
- 3) มหาวิทยาลัยนเรศวร
- 4) วิทยาลัยโยนก
- 5) สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
- 6) สถาบันราชภัฏเชียงราย
- 7) สถาบันราชภัฏลำปาง
- 8) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่

จำนวนชุดแบบสอบถามที่เก็บได้แยกตามภาษา

จีน	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	อังกฤษ	เยอรมัน	พม่า	เกาหลี	ไม่ระบุ	รวม
45	61	33	108	14	10	1	5	277

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไป

เพศของผู้เรียน (ร้อยละ)

ชาย 18.8 หญิง 81.2

อายุเฉลี่ยอยู่ที่ 20 และ 21 ปี (29.2 — 30.7)
 อายุต่ำสุด 18 (2.2)
 อายุสูงสุด 26 (.4)

ชั้นปีเฉลี่ยอยู่ที่ ปี 2 และปี 3 (31 และ 37.2)
 ปีต่ำสุด ปี 1 (9)
 ปีสูงสุด ปี 5 (1.1)

เชื้อชาติ จีน 1 ราย ไทย 276 ราย

สัญชาติ ไทย 277 ราย

ตารางที่ 1 ภูมิฐานะ อาชีพบิดา อาชีพมารดา อาชีพผู้ปกครอง
 (แสดง 2 อันดับแรก เรียงจากมากไปหาน้อย)

	อันดับหนึ่ง	จำนวนคน	ร้อยละ	อันดับสอง	จำนวนคน	ร้อยละ
ภูมิฐานะ	เชียงใหม่	87	31.4	เชียงราย	39	14.1
อาชีพบิดา	รับราชการ	74	26.7	เกษตรกร	59	21.3
อาชีพมารดา	ค้าขาย	61	22	รับราชการ	47	17
	เกษตรกร	61	22	รับจ้าง	47	17
อาชีพผู้ปกครอง	รับจ้าง	4	1.4	เกษตรกร	2	.7
	ธุรกิจส่วนตัว	4	1.4	ค้าขาย	2	.7

ตารางที่ 2 รายได้ต่อเดือนโดยรวมของบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง

รายได้ต่อเดือน	จำนวนคน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10000 บาท	105	37.9
10001 — 20000 บาท	81	29.2
20001 — 30000 บาท	46	16.6
30001 บาท ขึ้นไป	43	15.5
ไม่ระบุ	2	.7
รวม	277	100

ตารางที่ 3 ลำเรียงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากจังหวัด (แสดง 10 อันดับแรก)

อันดับ	จังหวัด	จำนวนคน	ร้อยละ
1	เชียงใหม่	93	33.6
2	เชียงราย	37	13.4
3	ลำปาง	22	7.9
4	พะเยา	20	7.2
5	ลำพูน	13	4.7
6	น่าน	10	3.6
7	ขอนแก่น	8	2.9
8	พิษณุโลก	7	2.5
9	กรุงเทพ	6	2.2
9	นครสวรรค์	6	2.2
10	แพร่	5	1.8

ตารางที่ 4 ระบบที่สอบผ่านเข้าเรียนระดับปริญญาตรี

ระบบ	จำนวนคน	ร้อยละ
สอบตรง	144	52
สอบรวม	88	31.8
โครงการพิเศษ	26	9.4
อื่น ๆ	13	4.6
ไม่ระบุ	6	2.2
รวม	277	100

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยสะสมในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่

อันดับ	คะแนนเฉลี่ยสะสม	จำนวนคน	ร้อยละ
1	2.5	11	4
2	3.00	8	2.9
3	2.80	6	2.2

ตารางที่ 6 การใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน

	จำนวนคน	ร้อยละ
ใช้	244	88.1
ไม่ใช้	28	10.1
ไม่ระบุ	5	1.8
รวม	277	100

ตารางที่ 7 ภาษาและทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

(ตั้งแต่ตารางที่ 7 ถึงตารางที่ 28 ตัวเลขหน้าวงเล็บคือจำนวนคน ตัวเลขในวงเล็บคือจำนวนร้อยละ)

ทักษะ	จีน	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	อังกฤษ	เยอรมัน	พม่า	ลาว	เขมร	อินโดนีเซีย
ฟัง	49 (17.7)	57 (20.6)	42 (15.2)	210 (75.8)	18 (6.5)	10 (3.6)	1 (.4)	1 (.4)	1 (.4)
พูด	48 (17.3)	59 (21.3)	43 (15.5)	190 (68.6)	17 (6.1)	10 (3.6)	1 (.4)	1 (.4)	1 (.4)
อ่าน	46 (16.6)	52 (18.8)	41 (14.8)	188 (67.9)	18 (6.5)	9 (3.2)	1 (.4)	0	1 (.4)
เขียน	42 (15.2)	51 (18.4)	40 (14.4)	173 (62.5)	17 (6.1)	9 (3.2)	1 (.4)	0	1 (.4)

สรุป ภาษาและทักษะที่ใช้ (เรียงจากมากไปหาน้อย)

อังกฤษ 1) ฟัง 2) พูด 3) อ่าน 4) เขียน

ญี่ปุ่น 1) พูด 2) ฟัง 3) อ่าน 4) เขียน

จีน 1) พูด 2) ฟัง 3) อ่าน 4) เขียน

ฝรั่งเศส 1) พูด 2) ฟัง 3) อ่าน 4) เขียน

เยอรมัน 1) พูด/อ่าน 2) ฟัง/เขียน

พม่า 1) ฟัง/พูด 2) อ่าน/เขียน

ตารางที่ 8 ภาษาต่างประเทศที่เคยเรียน

จีน	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	อังกฤษ	เยอรมัน	พม่า	เขมร	สเปน	อื่นๆ
102 (36.8)	117 (42.2)	82 (29.6)	265 (95.7)	40 (14.4)	15 (5.4)	2 (.7)	2 (.7)	8 (3)

สรุป ภาษาที่เคยเรียน (เรียงจากมากไปหาน้อย)

1) อังกฤษ 2) ญี่ปุ่น 3) จีน 4) ฝรั่งเศส 5) เยอรมัน

6) พม่า 7) เขมร/สเปน

ตารางที่ 9 ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียน

จีน	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	อังกฤษ	เยอรมัน	พม่า	สเปน	เกาหลี	อื่น ๆ
59 (21.3)	84 (30.3)	50 (18.1)	228 (82.3)	26 (9.4)	20 (7.2)	1 (.4)	7 (2.5)	1 (.4)

สรุป ภาษาที่เรียนในขณะนี้ (เรียงจากมากไปหาน้อย)

- 1) อังกฤษ 2) ญี่ปุ่น 3) จีน 4) ฝรั่งเศส 5) เยอรมัน
6) พม่า 7) เกาหลี 8) สเปน

เหตุผลที่เรียนภาษา

ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เยอรมัน พม่า ในเหตุผลเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) มีความสนใจ 2) มีประโยชน์ 3) หลักสูตรบังคับ

จีน อังกฤษ ในเหตุผลเรียงตามลำดับดังนี้

- 1) มีประโยชน์ 2) มีความสนใจ 3) หลักสูตรบังคับ

สรุปรวมทุกภาษา (เรียงจากมากไปหาน้อย)

- 1) มีความสนใจ 239 (86.3)
2) มีประโยชน์ 224 (80.9)
3) หลักสูตรบังคับ 96 (34.7)
4) อื่น ๆ 23 (8.3)

ตารางที่ 10 ระดับที่เริ่มเรียนภาษา

ภาษา	อนุบาล	ประถม	มัธยม	มหาวิทยาลัย
จีน	2 (6.9)	4 (4.2)	3 (5.5)	35 (36.8)
ญี่ปุ่น	1 (3.4)	3 (3.2)	7 (12.7)	49 (51.6)
ฝรั่งเศส	0	1 (1.1)	32 (58.2)	0
อังกฤษ	23 (79.3)	82 (86.3)	1 (1.8)	1 (1.1)
เยอรมัน	2 (6.9)	2 (2.1)	10 (18.2)	0
พม่า	0	0	0	10 (10.5)

สรุป ระดับอนุบาล อังกฤษเป็นภาษาที่มีผู้เริ่มเรียนมากที่สุด 23 (79.3)

ระดับประถม อังกฤษเป็นภาษาที่มีผู้เริ่มเรียนมากที่สุด 82 (86.3)

ระดับมัธยม ฝรั่งเศสเป็นภาษาที่มีผู้เริ่มเรียนมากที่สุด 32 (58.2)

รองลงมาได้แก่ เยอรมัน 10 (18.2) ญี่ปุ่น 7 (12.7)

ระดับมหาวิทยาลัย ญี่ปุ่นเป็นภาษาที่มีผู้เริ่มเรียนมากที่สุด 49 (51.6)

รองลงมาได้แก่ จีน 35 (36.8) พม่า 10 (10.5)

ตารางที่ 11 เชื้อชาติของครูสอนภาษาคนแรก

	ไทย	ต่างประเทศ	
จีน	36 (81.8)	8 (18.2)	
ญี่ปุ่น	44 (72.1)	17 (27.9)	
ฝรั่งเศส	32 (97)	1 (3)	
อังกฤษ	102 (94.4)	6 (5.6)	
เยอรมัน	14 (100)*	0	
พม่า	9 (90)	1 (10)	
เกาหลี	1 (100)	0	
รวม	243 (87.7)	33 (11.9)	276**

* ก่อนหน้านี้ผู้เรียนภาษาเยอรมัน (2 ราย จาก 14 ราย) ระบุว่าเรียนภาษาเยอรมันตั้งแต่อนุบาล ดังนั้น

ข้อมูลที่ว่าครูภาษาเยอรมันคนแรกเป็นคนไทยร้อยละ 100 เป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

** ไม่ระบุ 1 ราย

สรุป ครูคนแรกเป็นคนไทย 243 (87.7) ชาวต่างประเทศ 33 (11.9)

ภาษาที่ครูคนแรกเป็นชาวต่างประเทศเรียงจากมากไปหาน้อยเป็นดังนี้

1) ญี่ปุ่น 2) จีน 3) อังกฤษ 4) ฝรั่งเศส/พม่า

ตารางที่ 12 ผลการเรียนรู้ภาษาที่เคยได้รับในระดับอุดมศึกษา (ในภาพรวม)

ตารางที่ 12.1

ผลการเรียนสูงสุด

A		B		C		D	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
174	62.8	75	27.1	18	6.7	1	.4

ตารางที่ 12.2

ผลการเรียนต่ำสุด

A		B		C		D		F	
จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
14	5.1	67	24.2	87	31.4	75	27.1	11	4

สรุป ผลการเรียนรู้สูงสุดอยู่ที่ A

ผลการเรียนต่ำสุดอยู่ที่ C

ผลการเรียนภาษาที่เคยได้รับในระดับอุดมศึกษา (แยกตามภาษา)

ผลการเรียนสูงสุด	ทุกภาษาจะอยู่ที่ A
ผลการเรียนต่ำสุด	จีน อยู่ที่ D
	ญี่ปุ่น อยู่ที่ C
	ฝรั่งเศส อยู่ที่ C
	อังกฤษ อยู่ที่ C
	เยอรมัน อยู่ที่ C
	พม่า อยู่ที่ B

ตอนที่ 2: ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ และการเรียนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 13 ความชอบเรียนภาษาต่างประเทศ

ภาษา	น้อย	มาก	มากที่สุด	รวม
จีน	2 (4.7)	26 (60.5)	15 (34.9)	43 (100)
ญี่ปุ่น	5 (8.6)	37 (63.8)	16 (27.6)	58 (100)
ฝรั่งเศส	0	19 (63.3)	11 (36.7)	30 (100)
อังกฤษ	3 (3)	57 (57)	40 (40)	100 (100)
เยอรมัน	1 (7.1)	8 (57.1)	5 (35.7)	14 (100)
พม่า	0	7 (70)	3 (30)	10 (100)
เกาหลี	0	1 (100)	0	1 (100)
				261

หมายเหตุ ไม่ระบุภาษา 5 ราย

สรุป ผู้เรียนทุกภาษาจำนวน 261 คน ชอบภาษาที่กำลังเรียนอยู่ มากที่สุด 32.9 มาก 57.4 น้อย 4 โดยรวมแล้วผู้เรียนภาษาทุกภาษาชอบภาษาที่กำลังเรียนอยู่ในเกณฑ์สูงมาก คือ $32.9 + 57.4 = 90.3$

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของภาษาต่างประเทศ

ตัวเลขหน้าวงเล็บคือจำนวนผู้เรียนที่เลือกตัวเลือก มาก และ มากที่สุด รวมกัน ตัวเลขในวงเล็บคือจำนวนร้อยละ

ภาษา	การศึกษา	การทำงาน	ชีวิตประจำวัน
จีน	44 (100)	45 (100)	31 (70)
ญี่ปุ่น	58 (95.1)	58 (95.1)	34 (55.8)
ฝรั่งเศส	32 (100)	30 (90.9)	25 (75.7)
อังกฤษ	105 (68.1)	105 (98.1)	93 (86.9)
เยอรมัน	13 (92.8)	11 (78.5)	7 (50)
พม่า	10 (100)	10 (100)	7 (70)
รวม	262	259	197

สรุป ผู้เรียนแต่ละภาษามีความคิดเห็นในเรื่องการใช้ประโยชน์ของการเรียนภาษาต่างประเทศเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

จีน 1) การศึกษา/การทำงาน 2) ชีวิตประจำวัน

ญี่ปุ่น 1) การศึกษา/การทำงาน 2) ชีวิตประจำวัน

ฝรั่งเศส 1) การศึกษา 2) การทำงาน 3) ชีวิตประจำวัน

อังกฤษ 1) การทำงาน 2) การศึกษา 3) ชีวิตประจำวัน

เยอรมัน 1) การศึกษา 2) การทำงาน 3) ชีวิตประจำวัน

พม่า 1) การศึกษา/การทำงาน 2) ชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 15 บุคคลที่ให้แรงงใจ

	ครูไทย	ครูชาวต่างประเทศ	พ่อแม่	เพื่อน	บุคคลในวงการบันเทิง/สื่อ	อื่นๆ
จีน	28 (63.6)	32 (72.7)	27 (61.4)	27 (61.4)	27 (61.4)	4 (80)
ญี่ปุ่น	24 (42.8)	43 (75.5)	20 (35.1)	29 (50.8)	26 (47.3)	4 (80)
ฝรั่งเศส	26 (81.2)	24 (77.5)	14 (45.2)	20 (60.7)	13 (40.7)	5 (83.4)
อังกฤษ	68 (66.7)	79 (76)	63 (60.6)	61 (60.4)	46 (45.6)	11 (91.7)
เยอรมัน	10 (83.4)	6 (50)	5 (38.5)	2 (15.4)	1 (8.3)	5 (100)
พม่า	8 (80)	8 (80)	4 (40)	0	3 (30)	1 (100)
รวม	164	153	133	139	116	30

ผู้เรียนแต่ละภาษามีความคิดเห็นในประเด็นได้แรงงใจจากบุคคลต่อไปนี้ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

ครูไทย

1) เยอรมัน 2) ฝรั่งเศส 3) พม่า 4) อังกฤษ 5) จีน 6) ญี่ปุ่น

ครูชาวต่างประเทศ

1) พม่า 2) ฝรั่งเศส 3) อังกฤษ 4) ญี่ปุ่น 5) จีน 6) เยอรมัน

พ่อแม่

1) จีน 2) อังกฤษ 3) ฝรั่งเศส 4) พม่า 5) เยอรมัน 6) ญี่ปุ่น

เพื่อน

1) จีน 2) ฝรั่งเศส 3) อังกฤษ 4) ญี่ปุ่น 5) เยอรมัน

บุคคลในวงการบันเทิง/สื่อ

1) จีน 2) ญี่ปุ่น 3) อังกฤษ 4) ฝรั่งเศส 5) พม่า 6) เยอรมัน

มีเพียงผู้เรียนภาษาจีนเท่านั้นที่มีจำนวนร้อยละของตัวเลือก มาก และ มากที่สุด ถึง 61.4 นอกนั้นต่ำกว่าร้อยละ 50 ทั้งหมด แสดงว่าผู้เรียนภาษาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาจีนได้แรงงใจจากบุคคลในวงการบันเทิง/สื่อน้อย โดยเฉพาะผู้เรียนภาษาเยอรมันได้แรงงใจน้อยมากคือเพียง 8.3

อื่นๆ

1) เยอรมัน 2) พม่า 3) อังกฤษ 4) ฝรั่งเศส 5) จีน/ญี่ปุ่น

สรุป หากพิจารณาในแนวดิ่งเพื่อดูว่าแรงงใจได้มาจากบุคคลใดมากน้อยกว่ากัน สามารถสรุปโดยรวมได้โดยเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้

1) ครูไทย 2) ครูชาวต่างประเทศ 3) เพื่อน 4) พ่อแม่ 5) บุคคลในวงการบันเทิง/สื่อ

ตารางที่ 16 ทักษะภาษาที่ผู้เรียนประเมินว่าตนเองมี

ภาษา	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน
จีน	28 (62.2)	25 (55.5)	31 (68.8)	21 (46.6)
ญี่ปุ่น	27 (44.3)	25 (41)	41 (67.2)	37 (60.7)
ฝรั่งเศส	20 (60.6)	17 (51.6)	24 (72.7)	20 (60.7)
อังกฤษ	47 (43.5)	34 (31.5)	78 (72.2)	46 (42.6)
เยอรมัน	6 (42.8)	6 (42.8)	11 (78.5)	5 (35.7)
พม่า	8 (80)	7 (70)	10 (100)	8 (80)
รวม	136	114	195	137

สรุป ผู้เรียนมีทักษะภาษา (แยกตามภาษา เรียงจากจำนวนรวมที่ได้จากตัวเลือก มาก และ มากที่สุด)

จีน 1) อ่าน 2) ฟัง 3) พูด 4) เขียน

ญี่ปุ่น 1) อ่าน 2) เขียน 3) ฟัง 4) พูด

ฝรั่งเศส 1) อ่าน 2) เขียน/ฟัง 3) พูด

อังกฤษ 1) อ่าน 2) ฟัง 3) เขียน 4) พูด

เยอรมัน 1) อ่าน 2) ฟัง/พูด 3) เขียน

พม่า 1) อ่าน 2) ฟัง/เขียน 3) พูด

หากมองในแนวดิ่งเพื่อดูว่าในแต่ละทักษะผู้เรียนภาษาใดมีทักษะมากน้อยกว่ากัน จะได้ภาพดังนี้

การฟัง 1) พม่า 2) จีน 3) ฝรั่งเศส 4) ญี่ปุ่น 5) อังกฤษ 6) เยอรมัน

การพูด 1) พม่า 2) จีน 3) ฝรั่งเศส 4) เยอรมัน 5) ญี่ปุ่น 6) อังกฤษ

การอ่าน 1) พม่า 2) เยอรมัน 3) อังกฤษ/ฝรั่งเศส 4) จีน 5) ญี่ปุ่น

การเขียน 1) พม่า 2) ญี่ปุ่น/ฝรั่งเศส 3) จีน 4) อังกฤษ 5) เยอรมัน

โดยภาพรวมทุกภาษาจะเห็นว่าผู้เรียนทุกภาษามีทักษะเรียงจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้

1) อ่าน 2) เขียน 3) ฟัง 4) พูด

ตารางที่ 17 ทักษะภาษาที่ต้องการปรับปรุง

ภาษา	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน
จีน	41 (91.1)	42 (93.3)	43 (95.6)	44 (93.3)
ญี่ปุ่น	57 (95)	59 (96.7)	52 (85.3)	54 (88.5)
ฝรั่งเศส	30 (90.9)	28 (84.8)	28 (84.9)	28 (84.9)
อังกฤษ	99 (91.7)	102 (94.4)	95 (88)	97 (89.9)
เยอรมัน	11 (78.6)	12 (85.8)	11 (78.6)	12 (85.7)
พม่า	8 (80)	9 (90)	9 (90)	8 (80)
รวม	246	160	238	243

สรุป ผู้เรียนต้องการปรับปรุงทักษะภาษา (แยกตามภาษา เรียงจากจำนวนรวมที่ได้จากตัวเลือก มาก และ มากที่สุด)

จีน 1) อ่าน 2) พูด/เขียน 3) ฟัง

ญี่ปุ่น 1) พูด 2) ฟัง 3) เขียน 4) อ่าน

ฝรั่งเศส 1) ฟัง 2) พูด/อ่าน/เขียน

อังกฤษ 1) พูด 2) ฟัง 3) เขียน 4) อ่าน

เยอรมัน 1) พูด/เขียน 2) ฟัง/อ่าน

พม่า 1) พูด/อ่าน 2) ฟัง/เขียน

โดยภาพรวมจะเห็นว่า ผู้เรียนทุกภาษาต้องการปรับปรุงทักษะภาษาเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้

1) ฟัง 2) เขียน 3) อ่าน 4) พูด

ตารางที่ 18 กิจกรรมที่ใช้ภาษาต่างประเทศ

ตารางข้างล่างต่อไปนี้ จะแสดงค่าต่าง ๆ ที่ผู้เรียนภาษาต่าง ๆ ใช้ในกิจกรรมต่อไปนี้

1) การดูหนัง

2) การฟังเพลง

3) การสนทนากับเจ้าของภาษา

4) การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา

5) การฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน

6) การสอบในชั้นเรียน

7) การสอบเพื่อเรียนต่อ

8) การทำงาน

9) อื่น ๆ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
จีน	22 (48.9)	36 (80)	26 (57.8)	25 (55.5)	38 (84.4)	41 (91.1)	26 (57.8)	27 (60)	0
ญี่ปุ่น	13 (21.3)	29 (47.5)	38 (62.3)	37 (60.8)	58 (95.1)	58 (95.1)	36 (60)	34 (56.6)	2 (50)
ฝรั่งเศส	9 (27.3)	15 (45.4)	28 (84.9)	25 (75.8)	33 (100)	33 (100)	23 (69.7)	18 (54.5)	0
อังกฤษ	80 (74.8)	84 (77.7)	65 (60.2)	51 (47.2)	89 (83.2)	102 (94.5)	84 (77.8)	80 (75.4)	3 (100)
เยอรมัน	4 (21.4)	5 (35.7)	10 (71.4)	10 (71.4)	14 (100)	14 (100)	8 (57.2)	8 (57.2)	1 (100)
พม่า	0	1 (10)	10 (100)	10 (100)	10 (100)	10 (100)	8 (80)	8 (80)	1 (100)
รวม	247	170	177	158	242	258	185	175	7

ตารางนี้แสดงให้เห็นผลรวมจำนวนร้อยละของตัวเลือก มาก และ มากที่สุด รวมกัน ตัวอย่างเช่น ภาษาจีน ช่องที่ 1 มีเลข 22 (48.9) หมายความว่า มีผู้เรียนภาษาจีน 22 รายที่เลือกตัวเลือก มาก และ มากที่สุด และ 22 รายนี้เมื่อเทียบกับจำนวนผู้เรียนภาษาจีนทั้งหมดที่ให้ข้อมูลในประเด็น การดูหนัง คิดได้เป็นร้อยละ 48.9 จากตัวเลขดังกล่าวนี้ทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า เกือบครึ่งหนึ่งของผู้เรียนภาษาจีนใช้ภาษาจีนในการดูหนัง ในขณะที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษใช้ความรู้ภาษาอังกฤษในการดูหนังในอัตราที่มากกว่าผู้เรียนภาษาจีนเป็นอย่างมาก คือร้อยละ 74.8

ต่อไปนี้จะเป็นการเรียงลำดับการใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ แยกตามกลุ่มผู้เรียนภาษานั้น ๆ โดยในแต่ละกลุ่มภาษาจะเรียงอันดับตัวเลขร้อยละจากมากไปหาน้อย กิจกรรมที่ได้อันดับที่หนึ่งหมายความว่าใช้ภาษานั้น ๆ ในการทำกิจกรรมมากกว่ากิจกรรมที่มีอันดับรองลงไป

จีน

- 1) การสอบในชั้นเรียน
- 2) การฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน
- 3) การฟังเพลง
- 4) การทำงาน
- 5) การสนทนากับเจ้าของภาษา/การสอบเพื่อเรียนต่อ
- 6) การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา
- 7) การดูหนัง

ญี่ปุ่น

- 1) การฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน/การสอบในชั้นเรียน
- 2) การสนทนากับเจ้าของภาษา
- 3) การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา
- 4) การสอบเพื่อเรียนต่อ

- 5) การทำงาน
- 6) การฟังเพลง
- 7) การดูหนัง

ฝรั่งเศส

- 1) การฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน/การสอบในชั้นเรียน
- 2) การสนทนากับเจ้าของภาษา
- 3) การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา
- 4) การสอบเพื่อเรียนต่อ
- 5) การทำงาน
- 6) การฟังเพลง
- 7) การดูหนัง

อังกฤษ

- 1) การสอบในชั้นเรียน
- 2) การฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน
- 3) การฟังเพลง/การสอบเพื่อเรียนต่อ
- 4) การทำงาน
- 5) การดูหนัง
- 6) การสนทนากับเจ้าของภาษา
- 7) การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา

เยอรมัน

- 1) การฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน/การสอบในชั้นเรียน
- 2) การสนทนากับเจ้าของภาษา/การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา
- 3) การสอบเพื่อเรียนต่อ/การทำงาน
- 4) การฟังเพลง
- 5) การดูหนัง

พม่า

- 1) การสนทนากับเจ้าของภาษา/การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา/
การฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน/การสอบในชั้นเรียน
- 2) การสอบเพื่อเรียนต่อ/การทำงาน
- 3) การฟังเพลง

หมายเหตุ ไม่มีการดูหนัง

ตารางที่ 19 กิจกรรมที่มีประโยชน์ และช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษา

ตารางข้างล่างต่อไปนี้นี้จะแสดงค่าต่าง ๆ ที่ผู้เรียนภาษาต่าง ๆ ใช้ในกิจกรรม

- 1) การร้องเพลง
- 2) การเล่นเกมทางภาษา
- 3) การเล่าเรื่อง
- 4) การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน
- 5) การเล่นเกม
- 6) การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำรา สื่อ และอื่น ๆ
- 7) การทนายปัญหา
- 8) อื่น ๆ

ภาษา	1	2	3	4	5	6	7	8
จีน	36 (83.7)	12 (48.9)	35 (77.8)	40 (88.9)	23 (51.1)	34 (75.6)	18 (40)	4 (80)
ญี่ปุ่น	39 (64)	40 (65.6)	35 (39.4)	41 (67.2)	29 (47.6)	51 (83.6)	23 (37.7)	2 (50)
ฝรั่งเศส	24 (72.8)	22 (66.7)	28 (84.8)	33 (100)	21 (63.7)	30 (93.7)	22 (66.7)	3 (75)
อังกฤษ	79 (73.8)	81 (75.7)	79 (73.1)	84 (77.8)	59 (58.6)	96 (88.9)	55 (50.9)	6 (85.8)
เยอรมัน	5 (35.7)	6 (42.9)	9 (64.3)	10 (71.5)	6 (42.9)	11 (78.6)	5 (35.7)	0
พม่า	4 (40)	4 (40)	10 (100)	9 (90)	3 (30)	7 (70)	6 (66.6)	0
รวม	187	165	196	217	141	179	129	15

ตารางนี้แสดงให้เห็นผลรวมจำนวนร้อยละของตัวเลือก มาก และ มากที่สุด รวมกันตัวอย่าง เช่น ภาษาจีน ช่องที่ 1 มีเลข 36(83.7) หมายความว่า มีผู้เรียนภาษาจีน 36 รายที่เลือกตัวเลือก มาก และ มากที่สุด และ 36 รายนี้เมื่อเทียบกับจำนวนผู้เรียนภาษาจีนทั้งหมดที่ให้ข้อมูลในประเด็นความ มีประโยชน์และช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาจากกิจกรรมการร้องเพลง คิดได้เป็นร้อยละ 83.7 จาก ตัวเลขดังกล่าวนี้ทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้เรียนภาษาจีนเกินร้อยละ 80 เห็นว่าการร้องเพลงมี ประโยชน์ ในขณะที่ผู้เรียนภาษาเยอรมันมีความคิดเห็นแตกต่างไปอย่างมาก คือเพียงร้อยละ 35.7 เท่านั้นที่เห็นประโยชน์ของกิจกรรมการร้องเพลง

ต่อไปนี้จะเป็นการเรียงลำดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์และการช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ แยกตามกลุ่มผู้เรียนภาษานั้น ๆ โดยในแต่ละกลุ่มภาษาจะเรียงอันดับตัว เลขร้อยละจากมากไปหาน้อย กิจกรรมที่ได้อันดับที่หนึ่งหมายความว่าผู้เรียนเห็นประโยชน์และ เห็นการช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษานั้น ๆ ในการทำกิจกรรมดังกล่าวมากกว่ากิจกรรมที่มีอันดับ รองลงไป

จีน

- 1) การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน
- 2) การร้องเพลง
- 3) การเล่าเรื่อง
- 4) การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำรา สื่อ และอื่น ๆ
- 5) การเล่นเกม
- 6) การเล่นเกมทางภาษา
- 7) การทบทวนปัญหา

ญี่ปุ่น

- 1) การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำรา สื่อ และอื่น ๆ
- 2) การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน
- 3) การเล่นเกมทางภาษา
- 4) การร้องเพลง
- 5) การเล่นเกม
- 6) การเล่าเรื่อง
- 7) การทบทวนปัญหา

ฝรั่งเศส

- 1) การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน
- 2) การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำรา สื่อ และอื่น ๆ
- 3) การเล่าเรื่อง
- 4) การร้องเพลง
- 5) การเล่นเกมทางภาษา/การทบทวนปัญหา
- 6) การเล่นเกม

อังกฤษ

- 1) การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำรา สื่อ และอื่น ๆ
- 2) การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน
- 3) การเล่นเกมทางภาษา
- 4) การร้องเพลง
- 5) การเล่าเรื่อง
- 6) การเล่นเกม
- 7) การทบทวนปัญหา

เยอรมัน

- 1) การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำรา สื่อ และอื่น ๆ
- 2) การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน
- 3) การเล่าเรื่อง
- 4) การเล่นเกมทางภาษา/การเล่นละคร
- 5) การร้องเพลง/การทนายปัญหา

พม่า

- 1) การเล่าเรื่อง
- 2) การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน
- 3) การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำรา สื่อ และอื่น ๆ
- 4) การทนายปัญหา
- 5) การร้องเพลง/การเล่นเกมทางภาษา
- 6) การเล่นเกม

ความต้องการฝึกทักษะภาษาในต่างประเทศ

ผู้เรียนทุกภาษามีความต้องการฝึกทักษะภาษาในต่างประเทศมาก ดังจะแสดงความต้องการของผู้เรียนตามลำดับร้อยละจากมากไปหาน้อย

- 1) จีน (100) เยอรมัน (100) พม่า (100)
- 2) ญี่ปุ่น (96.6)
- 3) อังกฤษ (94)
- 4) ฝรั่งเศส (93.8)

ตอนที่ 3: กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 20 โอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาจากแหล่งเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรม

ตารางข้างล่างต่อไปนี้แสดงถึงการมีโอกาสมากน้อยของผู้เรียนที่จะฝึกฝนการใช้ภาษาจากแหล่งเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรมต่อไปนี้

- 1) หนังสือ/สิ่งพิมพ์
- 2) ตำราเรียน
- 3) เพลง
- 4) รายการวิทยุ

- 5) รายการโทรทัศน์
- 6) ภาพยนตร์
- 7) โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต
- 8) ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - access center)
- 9) กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ
- 10) การสนทนากับเจ้าของภาษา
- 11) การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ
- 12) การเรียนเสริมทักษะจากแหล่งภายนอก
- 13) การไปต่างประเทศ
- 14) การทำงาน
- 15) อื่น ๆ

ตารางที่ 20 แสดงให้เห็นผลรวมจำนวนร้อยละของตัวเลือก มาก และ มากที่สุด รวมกัน

ลำดับ	จีน	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	อังกฤษ	เยอรมัน	พม่า	รวม
1	23 (51.1)	25 (41.7)	17 (51.5)	64 (59.3)	8 (57.1)	7 (70)	144
2	45 (100)	57 (93.5)	31 (93.9)	102 (94.4)	13 (92.9)	9 (90)	257
3	34 (75.6)	32 (52.5)	13 (39.4)	80 (74.1)	5 (35.7)	5 (50)	169
4	7 (15.5)	8 (13.3)	5 (15.2)	35 (33.3)	3 (21.4)	2 (20)	60
5	18 (50)	22 (36.1)	10 (30.3)	63 (58.3)	5 (35.7)	2 (20)	120
6	21 (46.7)	18 (30.5)	15 (45.5)	85 (79.5)	5 (35.7)	3 (30)	147
7	10 (22.2)	28 (45.9)	23 (69.7)	81 (75.7)	8 (57.2)	5 (50)	155
8	14 (31.1)	27 (45)	19 (57.6)	65 (60.2)	6 (42.9)	7 (70)	138
9	3 (6.6)	13 (21.4)	9 (27.3)	25 (23.1)	4 (28.5)	4 (40)	58
10	29 (64.5)	43 (70.5)	29 (87.9)	67 (62)	8 (37.2)	10 (100)	186
11	29 (64.5)	56 (93.3)	27 (81.8)	78 (72.2)	10 (71.5)	8 (80)	208
12	16 (35.5)	23 (38.3)	15 (45.5)	50 (46.7)	7 (50)	5 (50)	116
13	6 (13.4)	12 (19.6)	6 (18.2)	27 (25)	7 (50)	4 (40)	62
14	12 (27.2)	15 (24.6)	13 (39.4)	47 (44.7)	6 (46.2)	5 (50)	98
15	1 (50)	1 (50)	0	0	0	0	2

ตัวเลขเหล่านี้แสดงผลรวมของการมีโอกาสดังกล่าวของผู้เรียนแยกตามกลุ่มภาษา ลำดับที่หนึ่ง หมายถึงผู้เรียนมีโอกาสนำไปใช้ในการใช้ภาษาจากแหล่งดังกล่าวมากที่สุด ลำดับต่อ ๆ ไปแสดงถึงโอกาสรองลงไปตามลำดับดังแสดงไว้ในหน้าถัดไป

จีน

- 1) คำราเรียน
- 2) เพลง
- 3) การสนทนากับเจ้าของภาษา การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ
- 4) หนังสือ/สิ่งพิมพ์
- 5) รายการโทรทัศน์
- 6) ภาพยนตร์
- 7) การเรียนเสริมทักษะจากแหล่งภายนอก
- 8) ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - access center)
- 9) การทำงาน
- 10) โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต
- 11) รายการวิทยุ
- 12) การไปต่างประเทศ
- 13) กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ

ญี่ปุ่น

- 1) คำราเรียน
- 2) การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ
- 3) การสนทนากับเจ้าของภาษา
- 4) เพลง
- 5) โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต
- 6) ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - access center)
- 7) หนังสือ/สิ่งพิมพ์
- 8) การเรียนเสริมทักษะจากแหล่งภายนอก
- 9) รายการโทรทัศน์
- 10) ภาพยนตร์
- 11) การทำงาน
- 12) กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ
- 13) การไปต่างประเทศ
- 14) รายการวิทยุ

ฝรั่งเศส

- 1) คำราเรียน
- 2) การสนทนากับเจ้าของภาษา

- 3) การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ
- 4) โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต
- 5) ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - access center)
- 6) หนังสือ/สิ่งพิมพ์
- 7) ภาพยนตร์ การเรียนเสริมทักษะจากแหล่งภายนอก
- 8) เพลง การทำงาน
- 9) รายการโทรทัศน์
- 10) กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ
- 11) การไปต่างประเทศ
- 12) รายการวิทยุ

อังกฤษ

- 1) ตำราเรียน
- 2) ภาพยนตร์
- 3) โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต
- 4) เพลง
- 5) การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ
- 6) การสนทนากับเจ้าของภาษา
- 7) ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - access center)
- 8) หนังสือ/สิ่งพิมพ์
- 9) รายการโทรทัศน์
- 10) การเรียนเสริมทักษะจากแหล่งภายนอก
- 11) การทำงาน
- 12) รายการวิทยุ
- 13) การไปต่างประเทศ
- 14) กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ

เยอรมัน

- 1) ตำราเรียน
- 2) การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ
- 3) โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต
- 4) หนังสือ/สิ่งพิมพ์
- 5) การเรียนเสริมทักษะจากแหล่งภายนอก การไปต่างประเทศ
- 6) การทำงาน

7) ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - access center)

8) การสนทนากับเจ้าของภาษา

9) เพลง รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์

10) กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ

11) รายการวิทยุ

พม่า

1) การสนทนากับเจ้าของภาษา

2) ตำราเรียน

3) การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ

4) หนังสือ/สิ่งพิมพ์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - access center)

5) เพลง โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต การเรียนเสริมทักษะจากแหล่งภายนอก/
การทำงาน

6) กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ

7) การไปต่างประเทศ

8) ภาพยนตร์

9) รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์

สรุป ผู้เรียนทุกภาษามีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาจากแหล่งเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรมเรียงตาม
อันดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

1) ตำราเรียน

2) การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ

3) การสนทนากับเจ้าของภาษา

4) เพลง

5) โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ต

6) ภาพยนตร์

7) หนังสือ/สิ่งพิมพ์

8) ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - access center)

9) รายการโทรทัศน์

10) การเรียนเสริมทักษะจากแหล่งภายนอก

11) การทำงาน

12) การไปต่างประเทศ

13) รายการวิทยุ

14) กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 4: พฤติกรรมการเรียนภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 21 แสดงพฤติกรรมการเรียนภาษาต่างประเทศ

- 1) เข้าเรียนสม่ำเสมอ
- 2) ทบทวนบทเรียน
- 3) ส่งงาน/การบ้าน
- 4) ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน
- 5) ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน
- 6) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 7) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต
- 8) อื่น ๆ

	1	2	3	4	5	6	7	8
จีน	43 (95.6)	26 (57.8)	37 (82.2)	37 (82.2)	25 (55.6)	15 (33.3)	14 (31.2)	1 (50)
ญี่ปุ่น	58 (95.1)	38 (53.3)	57 (93.4)	41 (67.2)	39 (64)	20 (33.4)	20 (33.4)	0
ฝรั่งเศส	32 (97)	21 (63.7)	32 (97)	28 (84.9)	18 (54.5)	19 (57.6)	20 (60.6)	0
อังกฤษ	105 (97.2)	67 (62.1)	98 (91.5)	73 (67.6)	52 (48.1)	58 (54.7)	54 (50)	4 (66.7)
เยอรมัน	14 (100)	7 (50)	14 (100)	9 (64.3)	8 (57.1)	8 (57.1)	6 (42.8)	1 (100)
พม่า	10 (100)	7 (70)	10 (100)	7 (70)	10 (100)	3 (30)	2 (20)	0
รวม	262	166	248	195	152	123	116	0

ผู้เรียนแต่ละภาษามีพฤติกรรมในการเรียนภาษาต่างประเทศเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

จีน

- 1) เข้าเรียนสม่ำเสมอ
- 2) ส่งงาน/การบ้าน ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน
- 3) ทบทวนบทเรียน
- 4) ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน
- 5) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 6) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต

ญี่ปุ่น

- 1) เข้าเรียนสม่ำเสมอ
 - 2) ส่งงาน/การบ้าน
 - 3) ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน
 - 4) ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน
 - 5) ทบทวนบทเรียน
 - 6) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต
- ฝรั่งเศส**

- 1) เข้าเรียนสม่ำเสมอ ส่งงาน/การบ้าน
- 2) ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน
- 3) ทบทวนบทเรียน
- 4) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต
- 5) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 6) ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน

อังกฤษ

- 1) เข้าเรียนสม่ำเสมอ
- 2) ส่งงาน/การบ้าน
- 3) ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน
- 4) ทบทวนบทเรียน
- 5) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 6) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต
- 7) ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน

เยอรมัน

- 1) เข้าเรียนสม่ำเสมอ ส่งงาน/การบ้าน
- 2) ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน
- 3) ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 4) ทบทวนบทเรียน
- 5) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต

พม่า

- 1) เข้าเรียนสม่ำเสมอ ส่งงาน/การบ้าน ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน
- 2) ทบทวนบทเรียน ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน
- 3) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง

4) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต

สรุป ผู้เรียนทุกภาษามีพฤติกรรมการเรียนภาษาโดยรวม เรียงตามอันดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

- 1) เข้าเรียนสม่ำเสมอ
- 2) ส่งงาน/การบ้าน
- 3) ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน
- 4) ทบทวนบทเรียน
- 5) ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน
- 6) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด/ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 7) ค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 5: การใช้ภาษาต่างประเทศในอนาคต

ตารางที่ 22 แสดงความประสงค์จะศึกษาต่อทันทีหลังจบการศึกษา

จีน	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	อังกฤษ	เยอรมัน	พม่า
30 (71.4)	36 (60)	23 (69.7)	75 (72.2)	7 (50)	6 (60)

กลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษ จีน ฝรั่งเศส รวบรวม 70 มีความประสงค์จะศึกษาต่อทันทีหลังจากจบการศึกษา ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นและพม่า มีร้อยละ 60 ผู้เรียนภาษาเยอรมันมีเพียงร้อยละ 50

ตารางที่ 23 ประเทศที่ประสงค์จะไปศึกษาต่อ

ภาษา	ในประเทศ	ต่างประเทศ
จีน	24 (64.8)	37 (82.3)
ญี่ปุ่น	33 (62.2)	46 (79.3)
ฝรั่งเศส	15 (51.7)	25 (78.2)
อังกฤษ	65 (78.3)	73 (70.9)
เยอรมัน	5 (62.5)	13 (92.9)
พม่า	9 (100)	3 (37.5)
รวม	151	197

สรุป มีเพียงกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษและพม่าเท่านั้นที่จำนวนร้อยละของผู้เรียนประสงค์จะศึกษาต่อในสถาบันในประเทศมากกว่า ขณะที่จำนวนร้อยละในช่อง ในประเทศ และ ต่างประเทศ ของกลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันไม่มากนัก คือ 78.3 และ 70.9 พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมากในกลุ่มผู้เรียนภาษาพม่า คือ 100 และ 37.5

ตารางที่ 24 ความคาดหวังว่าจะได้ใช้ภาษาในการเรียนต่อ

จีน	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	อังกฤษ	เยอรมัน	พม่า
36 (80)	43 (70.5)	30 (90.9)	99 (93.1)	10 (71.5)	7 (70)

กลุ่มที่คิดว่าจะได้ใช้ภาษาเพื่อการเรียนต่อแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

- 1) กลุ่มผู้เรียนภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส คิดว่าจะได้ใช้ภาษาอยู่ที่ร้อยละ 90
- 2) กลุ่มผู้เรียนภาษาจีน คิดว่าจะได้ใช้ภาษาร้อยละ 80
- 3) กลุ่มผู้เรียนภาษาเยอรมัน ญี่ปุ่น และพม่า คิดว่าจะได้ใช้ภาษาอยู่ที่ร้อยละ 70

ตารางที่ 25 ความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการเรียนต่อ

จีน	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	อังกฤษ	เยอรมัน	พม่า
18 (40)	27 (45)	17 (51.6)	53 (49.5)	5 (35.7)	8 (80)

กลุ่มผู้เรียนภาษาพม่าเป็นกลุ่มเดียวที่คิดว่าตนเองมีความพร้อมในการใช้ภาษาพม่าเพื่อการเรียนต่อ คือร้อยละ 80

อีกกลุ่มหนึ่งประกอบด้วยกลุ่มผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสและอังกฤษที่คิดว่าตนเองมีความพร้อมเพียง 51.6 และ 49.5 เท่านั้น

กลุ่มสุดท้ายเป็นกลุ่มที่คิดว่าตนไม่มีความพร้อมอย่างมากในการใช้ภาษาที่ได้ร่ำเรียนในการเรียนต่อ ได้แก่กลุ่มผู้เรียนภาษาจีน ร้อยละ 40 และกลุ่มผู้เรียนภาษาเยอรมัน ร้อยละ 35.7

ตารางที่ 26 ความประสงค์จะทำงานทันทีหลังจบการศึกษา

จีน	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	อังกฤษ	เยอรมัน	พม่า
36 (80)	50 (82)	26 (78.8)	88 (82.3)	7 (53.9)	7 (70)

กลุ่มผู้เรียนที่มีความประสงค์ไม่มากนักที่จะทำงานทันทีหลังจากจบการศึกษาและมีโอกาสทำงานได้แก่กลุ่มผู้เรียนภาษาเยอรมัน คือร้อยละ 53.9

กลุ่มที่เหลือทั้งหมดมีความประสงค์จะทำงานทันที ได้แก่

อังกฤษ (82.3) ญี่ปุ่น (82) จีน (80) ฝรั่งเศส (78.8) และพม่า (70)

ตารางที่ 27 ความคาดหวังว่าจะได้ใช้ภาษาเพื่อการทำงาน

จีน	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	อังกฤษ	เยอรมัน	พม่า
37 (82.2)	51 (83.6)	26 (78.8)	94 (89.6)	9 (64.3)	8 (80)

กลุ่มผู้เรียนภาษาต่อไปนี้ มีความเชื่อว่าตนมีโอกาสได้ใช้ภาษาที่ตนเล่าเรียนมาเพื่อการทำงานในอนาคต (เรียงตามลำดับความมั่นใจที่คิดเป็นร้อยละ)

อังกฤษ (89.6) ญี่ปุ่น (83.6) จีน (82.2) พม่า (80) ฝรั่งเศส (78.8) และเยอรมัน (64.3)

ตารางที่ 28 ความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการทำงาน

จีน	ญี่ปุ่น	ฝรั่งเศส	อังกฤษ	เยอรมัน	พม่า
24 (53.3)	29 (48.8)	25 (75.7)	70 (66)	6 (42.9)	6 (60)

กลุ่มผู้เรียนภาษาที่มีความพร้อมในการใช้ภาษาที่เรียนมาเพื่อการทำงานเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ฝรั่งเศส (75.7) อังกฤษ (66) พม่า (60) จีน (53.3) ญี่ปุ่น (48.8) และเยอรมัน (42.9)

7. การแปลผลข้อมูล

ตามที่ได้ตั้งสมมุติฐานไว้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่น่าสนใจเพิ่มเติมในระหว่างทดสอบสมมุติฐาน จึงขอนำมาอภิปรายพร้อมผลการทดสอบสมมุติฐาน นี้ด้วย โดย เรียงลำดับก่อนหลังตามแบบสอบถาม อนึ่งการทดสอบนี้ได้ทดสอบพฤติกรรมร่วมในทุกภาษามีได้แยกแต่ละภาษา

1. ฐานะทางเศรษฐกิจ

ผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 37.9 มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน และ 86 % มีรายได้ 20,000 บาท ขึ้นไป เมื่อทดสอบทางสถิติพบว่า ฐานะไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา แต่เมื่อดูในรายละเอียดแล้วพบว่าในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ผู้ปกครองมีรายได้ในกลุ่มค่อนข้างสูง และสูงคือ 20,000-30,000 บาท และ 30,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป มีความคล้ายคลึงกันด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา กล่าวคือ 95.34% ของทั้ง 2 กลุ่มได้ A และ B และ 4.6% ได้ C ไม่มีผู้ใดได้ D ในกลุ่มที่ผู้ปกครองมีรายได้ปานกลางคืออยู่ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาทนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามได้เกรด A และ B 95% C 5% ไม่มี D และในกลุ่มที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ

กว่า 10,000 บาทนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามได้เกรด A และ B 89% C 10% และ D 1% จะเห็นได้ว่าในกลุ่มที่ผู้ปกครองมีฐานะระดับปานกลางไปจนถึงสูงนั้น ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทั้ง 3 กลุ่มไม่ต่างกัน แต่ในกลุ่มที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทนี้ ผลการเรียนจะต่ำลงมาอย่างเห็นได้ชัด แม้ว่า การทดสอบทางสถิติยังไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างฐานะกับผลการศึกษา แต่ตัวเลขเหล่านี้ก็อาจจะแสดงข้อเท็จจริงบางอย่างที่ควรจะต้องมีการวิจัยในแนวลึกต่อไป

ตารางที่ 29 ฐานะผู้ปกครอง และทัศนคติ

		ฐานะผู้ปกครอง	ทัศนคติความสนใจ
Spearman's Rho ฐานะผู้ปกครอง	Correlation Coefficient	1.000	.081
	Sig. (2-tailed)	.	.178
	N	275	275
ทัศนคติความสนใจ	Correlation Coefficient	.081	1.000
	Sig. (2-tailed)	.178	.
	N	275	277

ตารางที่ 30 ฐานะผู้ปกครอง และผลการเรียน

Count

	1-19.1 ผลการเรียนสูงสุด				Total
	D	C	B	A	
รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท	1 (2)	10 (10)	31 (31)	58 (58)	100 (100)
10,001-20,000 บาท		4 (5)	21 (26.25)	55 (68.75)	80 (100)
20,001-30,0010 บาท		2 (4.65)	12 (27.9)	29 (67.44)	43 (100)
30,001 บาทขึ้นไป		2 (4.65)	11 (25.58)	30 (69.76)	43 (100)
Total	1	18	75	172	266

2. เพศ

ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับผลการเรียน และยังพบอีกว่า เพศไม่มีผลต่อทัศนคติที่ดีในการเรียน

ตารางที่ 31 เพศกับทัศนคติ

			เพศ	ทัศนคติ ความสนใจ
Spearman's rho	เพศ	Correlation Coefficient	1.000	-.025
		Sig. (2-tailed)	.	.681
		N	277	277
ทัศนคติความสนใจ		Correlation Coefficient	-.025	1.000
		Sig. (2-tailed)	.681	.
		N	277	277

3. เวลาที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ

ผู้ตอบแบบสอบถาม 34.7% เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ชั้นประถม และ 34.7% เท่ากันเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศในระดับมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ไม่พบความแตกต่างในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคนที่เริ่มเรียนชั้นอนุบาลกับเริ่มเรียนในระดับสูง แต่มีข้อสังเกตว่าในกลุ่มผู้ที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ชั้นอนุบาลได้เกรด A ถึง 60% ที่เหลือเป็น B และ C ไม่มี D เลย

ตารางที่ 32 เวลาที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ และผลการเรียน

Count

		ผลการเรียนสูงสุด				Total
		D	C	B	A	
เรียนภาษาในระดับ	อนุบาล			9 (33.33)	18 (66.66)	27 (100)
	ประถม		6 (6.38)	25 (26.59)	63 (67.62)	94 (100)
	มัธยม		7 (13.46)	14 (26.92)	31 (59.61)	52 (100)
	มหาวิทยาลัย	1 (1.08)	4 (4.34)	27 (29.35)	60 (65.21)	92 (100)
Total		1	17	75	172	265

4. ครูภาษาต่างประเทศคนแรก (ชาวไทย/ชาวต่างประเทศ)

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (87.7%) มีครูสอนภาษาต่างประเทศเป็นคนไทย และจากการทดสอบไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ กับ เชื้อชาติของครูคนแรก แม้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบได้ว่าแรงบันดาลใจจากชาวต่างชาติมากกว่าอาจารย์ชาวไทย (70.8 : 59.9) สี่ต่าง ๆ เองก็พยายามนำเสนอว่า การเรียนภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษานั้นจะสร้างความสนใจ และความอยากเรียนมากกว่าก็ตาม

ตารางที่ 33 เชื้อชาติครูคนแรก และทัศนคติ

			เชื้อชาติครู คนแรก	ทัศนคติ ความสนใจ
Spearman's rho	เชื้อชาติครูคนแรก	Correlation Coefficient	1.000	-.012
		Sig. (2-tailed)	.	.848
		N	276	276
	ทัศนคติความสนใจ	Correlation Coefficient	-.012	1.000
		Sig. (2-tailed)	.848	.
		N	276	277

5. ทัศนคติ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

มีข้อสังเกตมากมายในเรื่องทัศนคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (86.3%) เรียนภาษาต่างประเทศเพราะความสนใจ และ 80.9% คิดว่า ภาษาต่างประเทศมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตน และเมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับปัจจัยอื่น ๆ หลายประการ เช่น

- 5.1 ความต้องการในเรียนภาษาต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ความต้องการวัดจากแบบสอบถามในข้อ 5 ตอนที่ 2 ทัศนคติวัดจากแบบสอบถามในข้อ 1,2,3 ตอนที่ 2

ตารางที่ 34 ความต้องการ และทัศนคติ

		ความต้องการ	ทัศนคติ ความสนใจ
ความต้องการ	Pearson Correlation	1.000	.736*
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	277	277
ทัศนคติความสนใจ	Pearson Correlation	.736*	1.000
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	277	277

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

- 5.2 การเรียนเสริม ไม่ว่าจะเพื่อการสอบหรือตามความสนใจมีความสัมพันธ์กับทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 35 การเรียนเสริม และทัศนคติ

		การเรียนเสริม	ทัศนคติ ความสนใจ
การเรียนเสริม	Pearson Correlation	1.000	.736*
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	277	277
ทัศนคติความสนใจ	Pearson Correlation	.736*	1.000
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	277	277

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

- 5.3 การมีโอกาสดูใช้ภาษาในต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 36 การใช้ภาษาในต่างประเทศ และทัศนคติ

			การไป ต่างประเทศ	ทัศนคติ ความสนใจ
Spearman's rho	การไปต่างประเทศ	Correlation Coefficient	1.000	.142*
		Sig. (2-tailed)	.	.018
		N	277	277
ทัศนคติความสนใจ		Correlation Coefficient	.142*	1.000
		Sig. (2-tailed)	.018	.
		N	277	277

*. Correlation is significant at the .05 level (2-tailed).

6. กิจกรรมเสริมทักษะ

ในด้านกิจกรรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้เพื่อฝึกฝนภาษานั้นเป็นกิจกรรมที่ผู้ตอบคิดว่าจะมีประโยชน์ต่อการฝึกมากที่สุดคือ ร้องเพลง 69% การเล่นเกม 65% การทำงาน 64.7% แต่ผู้ตอบคิดว่าจะได้ฝึกภาษาต่างประเทศ จากการพูดหน้าชั้นเรียน 80.6% จากการเล่าเรื่อง 72.6% และจากการเล่นละครภาษาต่างประเทศ 52.7% อย่างไรก็ตาม ในการปฏิบัติจริง ผู้ตอบแบบสอบถามฝึกฝนภาษาต่างประเทศจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนมากที่สุด โดยแยกเป็นฝึกฝนเพื่อการสอบ 95.3 % เพื่อการเรียน 89.5%

สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมทักษะ คือ การเรียนเสริมไม่ว่าจะเพื่อการสอบหรือเรียนเพราะความสนใจ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญ (ตารางที่ 35)

7. พฤติกรรมการเรียน

ในการสอบถามได้ถามถึงพฤติกรรมการเรียนในแบบสอบถามตอนที่ 4 ซึ่งได้วิเคราะห์ผลในบทที่ 7 ไปแล้ว และยังมีข้อสังเกตเพิ่มเติมคือ ผู้ตอบแบบสอบถามถึง 84.5% ตอบว่าเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด แต่เมื่อสอบถามถึงพฤติกรรมการเรียนภาษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ฝึกฝนจากตำราเพื่อการสอบ 97.9% เพียง 43.9% ค้นคว้าด้วยตนเองจากห้องสมุด และ 43.3% จาก Internet ตัวเลขเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียน

ยังไม่เข้าใจว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้นต้องทำการค้นคว้าด้วยตนเอง มิใช่เรียนจากในตำราเรียน หรือจากครูเท่านั้น สิ่งที่น่าสนใจคือ ในขณะที่หลายสถาบันมุ่งสนับสนุนให้นักศึกษาใช้ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น นักศึกษาได้ใช้ประโยชน์สูงสุดจากศูนย์เหล่านี้หรือไม่

นอกจากนั้นผู้วิจัยยังพบว่า ความต้องการในการเรียนภาษาต่างประเทศส่งผลถึงพฤติกรรมในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ตารางที่ 37 พฤติกรรมในการเรียน และความต้องการ

		ความต้องการ	พฤติกรรม
ความต้องการ	Pearson Correlation	1.000	.662*
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	277	277
พฤติกรรม	Pearson Correlation	.662*	1.000
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	277	277

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

และเมื่อพฤติกรรมในการเรียนคือ ผลการเรียนจะติดตามไปด้วยอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 38 พฤติกรรมในการเรียน และผลการเรียนสูงสุด

		ผลการเรียน สูงสุด	พฤติกรรม
Spearman's rho ผลการเรียนสูงสุด	Correlation Coefficient	1.000	.142*
	Sig. (2-tailed)	.	.020
	N	268	268
พฤติกรรม	Correlation Coefficient	.142*	1.000
	Sig. (2-tailed)	.020	.
	N	268	277

*. Correlation is significant at the .05 level (2-tailed).

8. การวางแผนการในอนาคต

65.7% ของผู้ตอบแบบสอบถามต้องการศึกษาต่อทันทีหลังเรียนจบ โดย 72.9% ของจำนวนนี้ต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ นักศึกษาส่วนใหญ่ (83.4%) ตระหนักว่าการศึกษาคือจะต้องใช้ภาษาต่างประเทศ แต่มีเพียง 48% คิดว่าตนเองมีความพร้อม ทั้ง ๆ ที่มีนักศึกษา 62.8% เคยได้ A ในวิชาภาษาต่างประเทศ ส่วนในกลุ่มที่ตอบว่าจะทำงานหลังจบการศึกษา 83.4% ในกลุ่มนั้นก็คิดเช่นว่า จำเป็นต้องใช้ภาษาต่างประเทศ แต่ก็มีเพียง 59.6% คิดว่าตนเองมีความพร้อมทางด้านภาษาต่างประเทศเพื่อการประกอบอาชีพ

การที่ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองว่ามีความพร้อมต่ำ ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้ว นักศึกษา 277 คน ที่ตอบแบบสอบถามนี้เคยได้รับผลการเรียน A 62.8% และ B 27.1% รวม 89.9% ทำให้เกิดคำถามตามมา เช่น ระบบการวัดผลวัดจากการตอบคำถามในข้อสอบหรือวัดจากความสามารถในการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ ความคาดหวังของตัวผู้เรียนวางอยู่บนมาตรฐานเดียวกับครูผู้สอนหรือเปล่า ผู้เรียนประเมินตนเองต่ำไป หรือเกรดที่ได้รับมิได้สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน และสิ่งที่เรียนมาในระดับปริญญาตรีนั้นจะนำไปใช้ได้จริงในการศึกษาต่อ และการทำงานได้หรือไม่

9. สรุปและอภิปรายผล

จากผลของการวิเคราะห์ที่ได้มาจะเห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ และตระหนักถึงความสำคัญของภาษาต่างประเทศเป็นอย่างยิ่ง ทั้งยังมีความต้องการที่จะฝึกฝน อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการเรียนกับบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ยังขัดแย้งกัน กล่าวคือการเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดในห้องเรียน และจากคำร่ำเรียน เรียนเพื่อสอบเป็นส่วนใหญ่ ขาดการทบทวน และค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ทุกอย่างทำไปเพื่อให้สอบผ่านได้ผลการเรียนดีเท่านั้น แสดงให้เห็นว่า เป็นการเรียนเพื่อความรู้ ไม่ใช่เพื่อใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ และเมื่อพิจารณาจากผลการเรียนก็พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่บรรลุวัตถุประสงค์ในขั้นต้นคือ สอบผ่านและได้เกรดดี แต่ยังไม่มีความรู้และทักษะในภาษาต่างประเทศทุกด้านอย่างแท้จริง กิจกรรมที่ผู้เรียนคาดหวังว่าจะได้ทำ หรือฝึกฝนก็ไม่ตรงกับสิ่งที่ได้ทำจริงในชั้นเรียน แม้จะได้พยายามไปเรียนเสริมหรือทำกิจกรรมฝึกภาษานอกชั้นเรียน ก็ยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนได้ในสิ่งที่คาดหวัง เช่นการได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง หรือการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ส่งผลให้ผู้เรียนเหล่านี้ขาดความมั่นใจในระดับความสามารถในการใช้ภาษาของตนเองในการสื่อ

สารที่แท้จริง เมื่อออกไปสู่โลกภายนอกไม่ว่าจะไปศึกษาต่อหรือทำงาน ประเด็นเหล่านี้ควรจะต้องได้รับความสนใจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ตรงตามเป้าหมายของแผนการศึกษาของชาติที่มุ่งให้คนไทยมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แบบสอบถามผู้เรียนในสถาบันอุดมศึกษา
เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสอบถามนี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับภูมิภาคภาคเหนือและระดับประเทศโดยรวม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อสถาบัน

2. เพศ

☐ 2.1 ชาย

☐ 2.2 หญิง

3. อายุ ปี

4. ท่านเป็นนักศึกษาชั้นปีที่..... คณะ.....

ระดับ

☐ 4.1 ปริญญาตรี

วิชาเอก

วิชาโท

☐ 4.2 ปริญญาโท

สาขาวิชา

5. เชื้อชาติ

☐ 5.1 ไทย

☐ 5.2 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. สัญชาติ

☐ 6.1 ไทย

☐ 6.2 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7. ภูมิลำเนา (จังหวัด)

8. อาชีพของบิดามารดา / ผู้ปกครอง

อาชีพ	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง (กรณีผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายไม่ใช่บิดามารดา หรือตัวท่านเอง)
8.1 รับจ้าง			
8.2 เกษตรกร			
8.3 กำนาย			
8.4 ธุรกิจส่วนตัว			
8.5 รับราชการ			
8.6 พนักงานรัฐวิสาหกิจ			
8.7 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....			

9. รายได้ต่อเดือนโดยรวมของบิดามารดา/ผู้ปกครอง

- ☐ 9.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท
 ☐ 9.2 10,001 บาท – 20,000 บาท
 ☐ 9.3 20,001 บาท – 30,000 บาท
 ☐ 9.4 30,001 บาท ขึ้นไป

10. (สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี)

- ☐ 10.1 ท่านสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียน.....
 อำเภอ จังหวัด
- ☐ 10.2 ท่านเข้าเรียนระดับปริญญาตรีโดยระบบ

☐ 10.2.1 สอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย (สอบรวม)
 ☐ 10.2.3 สอบคัดเลือกโดยคณะ (โครงการพิเศษ)

☐ 10.2.2 สอบคัดเลือกโดยสถาบัน (สอบตรง)
 ☐ 10.2.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. (สำหรับนักศึกษาปริญญาโท)

ท่านสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบัน/มหาวิทยาลัย

12. คะแนนเฉลี่ยสะสมในหลักสูตรที่ท่านกำลังศึกษา (ถ้ามี)

- ☐ 12.1 ระดับปริญญาตรี
 ☐ 12.2 ระดับปริญญาโท

13. ท่านใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันบ้างหรือไม่

- ☐ 13.1 ใช่
 ☐ 13.2 ไม่ใช่

หากใช่ โปรดระบุภาษาและทักษะที่ใช้

ภาษาที่ใช้	ทักษะที่ใช้			
	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน
1.				
2.				
3.				

14. ภาษาต่างประเทศที่ท่านเคยเรียน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 14.1 อังกฤษ
 ☐ 14.2 ฝรั่งเศส
 ☐ 14.3 เยอรมัน
 ☐ 14.4 สเปน
 ☐ 14.5 อิตาลี
 ☐ 14.6 จีน
 ☐ 14.7 ญี่ปุ่น
 ☐ 14.8 เกาหลี
 ☐ 14.9 มลายู
 ☐ 14.10 อาหรับ
 ☐ 14.11 พม่า
 ☐ 14.12 เขมร
 ☐ 14.13 เวียดนาม
 ☐ 14.14 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

15. ภาษาต่างประเทศที่ท่านกำลังเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 15.1 อังกฤษ
 ☐ 15.2 ฝรั่งเศส
 ☐ 15.3 เยอรมัน
 ☐ 15.4 สเปน
 ☐ 15.5 อิตาลี
 ☐ 15.6 จีน
 ☐ 15.7 ญี่ปุ่น
 ☐ 15.8 เกาหลี
 ☐ 15.9 มลายู
 ☐ 15.10 อาหรับ
 ☐ 15.11 พม่า
 ☐ 15.12 เขมร
 ☐ 15.13 เวียดนาม
 ☐ 15.14 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

16. ท่านเรียนภาษา.....เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ 16.1 ความสนใจ

☐ 16.2 หลักสูตรบังคับ

☐ 16.3 มีประโยชน์

☐ 16.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

17. ท่านเริ่มเรียนภาษา.....ในระดับใด
- ☐ 17.1 อนุบาล

☐ 17.2 ประถม

☐ 17.3 มัธยม

☐ 17.4 มหาวิทยาลัย

18. ครูภาษา.....คนแรกของท่านเป็นชาว
- ☐ 18.1 ไทย

☐ 18.2 ต่างประเทศ

19. กรุณาระบุผลการเรียนภาษา.....ที่ท่านเคยได้รับในระดับอุดมศึกษา
- 19.1 ผลการเรียนสูงสุด

☐ 19.1.1 A

☐ 19.1.2 B+/B

☐ 19.1.3 C+/C

☐ 19.1.4 D+/D

☐ 19.1.5 E/F

19.2 ผลการเรียนต่ำสุด

☐ 19.2.1 A

☐ 19.2.2 B+/B

☐ 19.2.3 C+/C

☐ 19.2.4 D+/D

☐ 19.2.5 E/F

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษา.....และการเรียนภาษา.....

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. ท่านชอบเรียนภาษา.....มากน้อยเพียงใด					
2. ท่านคิดว่าภาษา.....มีประโยชน์ในด้านต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
2.1 การศึกษา					
2.2 การทำงาน					
2.3 ชีวิตประจำวัน					
3. ท่านได้แรงจูงใจในการเรียนภาษา.....จากบุคคลต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด					
3.1 ครูไทย					
3.2 ครูชาวต่างประเทศ					
3.3 พ่อแม่					
3.4 เพื่อน					
3.5 บุคคลในวงการบันเทิง/สื่อ					
3.6 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
4. ท่านมีทักษะภาษา.....มากน้อยเพียงใด					
4.1 การฟัง					
4.2 การพูด					
4.3 การอ่าน					
4.4 การเขียน					

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
5. ท่านต้องการปรับปรุงทักษะภาษา.....มากนักน้อยเพียงใด					
5.1 การฟัง					
5.2 การพูด					
5.3 การอ่าน					
5.4 การเขียน					
6. ท่านใช้ภาษา.....ในการทำกิจกรรมต่อไปนี้ มาก น้อยเพียงใด					
6.1 การดูหนัง					
6.2 การฟังเพลง					
6.3 การสนทนากับเจ้าของภาษา					
6.4 การเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าของภาษา					
6.5 การฟัง พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน					
6.6 การสอบในชั้นเรียน					
6.7 การสอบเพื่อเรียนต่อ					
6.8 การทำงาน					
6.9 อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
7. กิจกรรมต่อไปนี้ มีประโยชน์และช่วยพัฒนาทักษะการใช้ ภาษา.....ของท่าน มากน้อยเพียงใด					
7.1 การร้องเพลง					
7.2 การเล่นเกมทางภาษา					
7.3 การเล่าเรื่อง					
7.4 การพูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน					
7.5 การเล่นละคร					
7.6 การเรียนรู้ด้วยตนเองจากตำรา สื่อ และอื่น ๆ					
7.7 การทนายปัญหา					
7.8 อื่น ๆ (โปรดระบุ)					
8. ท่านต้องการฝึกทักษะภาษา.....ในต่างประเทศมากน้อย เพียงใด					

ตอนที่ 3 กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ภาษา.....

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ท่านมีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษา.....จากแหล่งเรียนรู้/สื่อ/กิจกรรมต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1.1 หนังสือ/สิ่งพิมพ์					
1.2 ตำราเรียน					
1.3 เพลง					
1.4 รายการวิทยุ					
1.5 รายการโทรทัศน์					
1.6 ภาพยนตร์					
1.7 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ / อินเทอร์เน็ต					
1.8 ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (self - access center)					
1.9 กิจกรรมค่ายภาษาต่างประเทศ					
1.10 การสนทนากับเจ้าของภาษา					
1.11 การฝึกทำแบบฝึกหัดและข้อสอบ					
1.12 การเรียนเสริมทักษะจากแหล่งภายนอก					
1.13 การไปต่างประเทศ					
1.14 การทำงาน					
1.15 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการเรียนภาษา.....

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ท่านมีพฤติกรรมการเรียนภาษา..... มากน้อยเพียงใด

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1.1 เข้าเรียนสม่ำเสมอ					
1.2 ทบทวนบทเรียน					
1.3 ส่งงาน/การบ้าน					
1.4 ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน					
1.5 ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน					
1.6 ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด / ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง					
1.7 ค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต					
1.8 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ตอนที่ 5 การใช้ภาษา.....ในอนาคต

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. เมื่อท่านจบการศึกษา หากมีโอกาสศึกษาต่อ

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1.1 ท่านมีความประสงค์จะศึกษาต่อทันที					
1.2 ท่านมีความประสงค์จะศึกษาต่อในสถาบัน					
1.2.1 ในประเทศ					
1.2.2 ต่างประเทศ					
1.3 ท่านคิดว่าจะได้ใช้ภาษา.....เพื่อการเรียนต่อ					
1.4 ท่านมีความพร้อมในการใช้ภาษา.....เพื่อการเรียนต่อ					

2. เมื่อท่านจบการศึกษา หากมีโอกาสทำงาน

	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
2.1 ท่านมีความประสงค์จะทำงานทันที					
2.2 ท่านมีโอกาสได้ใช้ภาษา.....เพื่อการทำงาน					
2.3 ท่านมีความพร้อมในการใช้ภาษา.....เพื่อการทำงาน					

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยข้อมูลพื้นฐานเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาในภาคเหนือ
สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย